

Bruneta po ránu, blondýna večer - Broumovsko

Napsal uživatel Eva Kroupová (kudrnatě žensky)
Středa, 24 Duben 2019 04:43

"Uvařím si kávu. Kopec kávy. Hustou, silnou, vroucí, krutou, sprostou. Životní šťávu unavených..." cituju si poživačně Marlowa. Na benzince mi do ucha přede kávovar a burcuje mě z ranní letargie. Už voní, holka. Už se vaří. Mám na ni chuť. Sevru ji důvěrně prsty a... sakra...

{jathumbnail off}

Co to je? Je to bledý a je toho zbytečně moc! Zmateně si předávám kelímek z ruky do ruky. Ne, to ne! Zmáčkla jsem nejspíš vedlejší knoflík. Cappuccino? Žhavé očekávání opadne dřív než pěna, zalije mě vlna zklamání. Co s tím? Otráveně se otáčím za sebe. Nevypije to někdo za mě? Kouknu nadějně na pána u stolku, ale ten už má svůj šálek. Marnost. Vtom přichází k automatu postarší muž v džísce. Hm...

"Nedal byste si cappuccino? Omylem jsem se přecvakla," usměju se vstřícně. "Malou, černou. Po ránu jediné brunetu," loupne na mě skrz brýle. "Já taky," kývnu uznale. Oba se zasmějeme. "Takže jedna snědá kočanda pro mě," otočí se nedbale k automatu. "A druhá pro vás," podává mi horkou tekutinu. A když pak odcházím zpět k autu i se svou "brunetou", říkám si: "Ještě že tu jsou kolem chlapi, kteří dokážou dámě, paní, slečně v nesnázích zvednout náladu."

A pak ta hořkosladká arabská pokušitelka – *Coffea arabica*, nedá mi cestou dál spát. Podle jedné z legend si o ní v historii první "nechaly zdát" starověké kozy. Etiopské pastviny údajně nápadně ožily po tom, co spásly plody kávovníku. Od té doby prý putujeme tak nějak v kozích stopách za osvěžujícími, euforickými účinky kávových zrnků.

Bruneta po ránu, blondýna večer - Broumovsko

Napsal uživatel Eva Kroupová (kudrnatě žensky)
Středa, 24 Duben 2019 04:43

Do našich současných kafařských srdcí ale neměla káva cestu jednoduchou, ani krátkou. Tak nějak oběhla půlku světa, než se proměnila v elegantní italské espresso, intenzivního turka, šlehačkovou vídeňskou kávu či drtivou mexickou pěst. Má nespočet podob a je poslední dobou stále víc v kurzu. A rozhodně s tím jen tak nehnou močopudné účinky ani pálení žáhy.

Máme rádi svoje neřesti, slabosti, rituály, libůstky... Prostě když si pěkně ještě v pyžamu sednete k oknu, pustíte si skrze sklo pár slunečních paprsků do tváře a sevřete do dlaní horký hrneček, je to neskutečná pohoda. Kromě pih na nose vám to vytáhne do krevního oběhu i tunu endorfinů. Je sobota. Nemusíte nic... Proti tomu pocitu blažena jsou marní bubáci ucpaných cév, zvýšené riziko infarktu i bolesti hlavy při abstinenci. Dneska ještě na tuty dvě "brunety" dám!

A když se večer vracím z cest a mímím benzinku s cedulí VANILKOVÁ ZMRZLINA, mlsně se olizuju a v laškovně jarní náladě si říkám: "Nemělo by to požitkářství být jednotvárné, taková studená "blondýna" navečer by taky bodla..."

Foto Jan Mudra

.pagenavbar{z-index: 0;}

[zpět na článek](#)